

mærke, at det ikke har kunnet naaes at faae Planen, hvormed fulgte et Udkast til en Forandring i de regulatoriske Bestemmelser, gienemgaaet saaledes, at der nu ved 2den Behandling kunde yttres en bestemt Mening derom; det har været mig en stor Tilfredsstillelse at see, at, efter at der i de første instructoriske Bestemmelser, som ere trykte i Departements-tidenden, er gjort et stort Fremskridt imod den gamle Reguleringscommission og i Overeensstemmelse med Skovcommissionens Indstilling, at da denne Retning træder endnu stærkere frem i Forslaget til de nye regulatoriske Bestemmelser; men jeg kan ikke nægte, at efter min Anskuelse er hele Arbeidet i et Par Henseender baseret paa urigtige Grundsaetninger. For det Første er det med Hensyn til Beføtningerne baseret paa den Forudsætning, at yngre Forstcandidater for en meget ringe Betaling skulle være faste Arbeidere ved Skovene, hvorved det ikke kan undgaaes, at disse ville faae et Villighedskrav paa at komme i Betragtning ved Ansættelser i Embede, og jeg indrømmer, at den practiske Skole, de have gienemgaaet, kan give dem en Qualification dertil, men dette er ikke nogen nødvendig Følge, og jeg anseer det for uheldigt, at Bestyrelsen paa den Maade udsætter sig for at binde sine egne Hænder ved Besættelsen af Skovridere-møder, Noget, der ogsaa fra Domainedirectorens Side i Skovcommissionen blev fremhævet; det blev idetmindste af Commissionen eenstemmig antaget, at denne Art Benyttelse af faste Candidater herefter ikke skulle finde Sted; men nu ere vi igjen paa Veie til at faae dem. Et andet mere væsentligt Punkt er efter min Anskuelse, at, idet Reguleringscommissionen kjendelig har bestræbt sig for at give sit Arbeide saa høj indre Værdi, som muligt, saa har den ikke gjort dette med Deconomi af Kraft og Tid, men denne Feil kan ikke tilregnes Medlemmerne af Reguleringscommissionen, thi de have, saavidt jeg kan skønne, gjort hvad de have kunnet, efter som dette Fag hidtil har været uddannet, men den høitærede Finantsminister — det glæder mig just af den Grund, at jeg kan tale til den nærværende — vil allerede vide, eller vil uden Vanskelighed kunne faae sig at vide og faae fuld Visshed om, at

der ved denne Planlægning ikke er anvendt den Deel af Mathematiken, som fortrinnsvis her skulde anvendes, nemlig Rimelighedsregningen, og det anseer jeg for et Deviis for, at der var god Grund for at see at faae fremmede Kræfter ind; Conseqventen af, at man ikke har anvendt Rimelighedsregning, har ikke blot ført til, at man har anvendt Tid paa at opnaae en Nøiagtighed i nogle Factorer, der er overflødig og illusorisk med Hensyn til det endelige Resultat, fordi den ikke kan opnaaes i andre Factorer, men tillige er gaaet ind paa en Detail af Optegnelserne i den egentlige Plan, som jeg maa ansee at være aldeles overflødig; forøvrigt erkjender jeg det som et heldigt Tilfælde, at Thinget nu, da det maaskee sidste Gang behandler dette Spørgsmaal, i sin Midte tæller andre Medlemmer, der maae formodes at kjende bedre til Skovvæsenet end jeg, thi det er altid en meget stor Fordeel ved Siden af theoretisk Interesse for Skovvæsenet at have Leilighed til at gjøre den praktiske Interesse gjældende, og jeg haaber derfor, at andre ærede Medlemmer enten ville imødegaae eller tiltræde de Bemærkninger, som jeg her har fremsført.

Judenrigsministeren: Det vilde føre mig for vidt, og det hører heller ikke til det Hverv, der for Tiden er mig overdraget, at gaae dybere ind paa det udførlige Foredrag, der nys er holdt, af hvilket jeg desuden ikke hørte den første Deel, idet jeg var beskæftiget i det andet Thing. Der er imidlertid en Grund, hvorfors jeg har troet strax at burde tage Ordet; det er den, at der fra den ærede Talers Side er henvist til, at der i sin Tid fra den overordnede Domain-Bestyrelses Side var gjort Skridt til at vinde en Mand for Forstetaten, hvis Arbeide den antog vilde kunne blive til Gavn for Forstvæsenet; men at dette er blevet saaledes forvansket, at man har fremskillet denne Mand, som den, der havde forsøgt selv at indtrænge sig i Forstetaten. Jeg skulder nu Sandheden at bevidne, at det var mig, som Domainedirecteur, der, aldeles uforanlediget af Andet end den Afgøelse, jeg havde vundet for denne Mand i Forstcommissionen, hvoraf vi begge vare Medlemmer, godtgjorte theo-